

Man kan ikke ved Hjælp af en saadan Statsvirksomhed direkte *regulere Huslejens Størrelse*, dertil er Tallene for Statslaan alt for ubetydelige. Men man opnaar at *gaa et godt Skridt i denne Retning* ved gennem Møsterforetagender at vise de mindre bemidlede Vejen til selv at gøre sig til Herre over deres Boligforhold og dermed ogsaa over Huslejens Størrelse. Fra Udlandet har man talende Eksempler i saa Henseende, idet Smaaafviks Indskud i Sparekasser og Livsforsikringer ses anvendte til Financiering af deres egne Boliger.

Medens Staten, hvor den fremtræder som Laangiver, f. Eks. ved Husmandsbrug (hvor en Kommission i hvert Amt repræsenterer den og danner den sagkyndige Administration), saavel som hvor den giver Bidrag i sociale Øjemed, f. Eks. Sygekassevæsen, Arbejdsløshed, udøver en faglig Kontrol med deres Midlers rette Anvendelse og Forvaltning, har man hidtil med Hensyn til Laan til Byggeforeninger undladt at udøve et saadant Tilsyn. Vi har Grund til at tro, at en Henstilling fra det højtærede Udvalgs Side om Indførelse af fast Tilsyn vil møde Velvillie fra Ministeriets Side, ligesom vi fra vor Side skal yde Assistance med at faa et saadant Tilsyn i Gang, om ønskes. Udgifterne hertil vil neppe virke tyngende, naar Stats-Laanefonden samtidig vinder forøget Rente, og om man vilde anse det for nødvendigt, kunde Udgifterne jo afholdes af Laantagerne, som til Gengæld slipper for Kurstab.

III.

Forhøjelse af det aarlige Udlaansbeløb.

Det synes allerede nu sikkert, at det foreslaaede Beløb, 400,000 Kr. aarlig, ikke vil kunne strække til overfor den forhaandenværende Efterspørgsel, og selv om man særlig vil rette Opmærksomheden paa Mønsterforetagender, vil disse, naar Opmærksomheden for Sagen vækkes rundt om i Landet, nemt opstaa paa adskillige Steder, og de vil naturligst og maa ogsaa for de sociale Virkningers Skyld helst forme sig som større samlede Foretagender i Stedet for smaa og spredte.

En Fordobling af de 400,000 Kr. til 800,000 Kr. vil ingenlunde være urimelig, og vi tillader os at rette Henstilling herom.

IV.

Prioritetspladsen.

Vi tillader os indtrængende at anbefale, at Laanene ydes i 2den Prioritet i Stedet for som hidtil i 1ste, i hvert Fald, at en Del af Laanene ydes mod 2den Prioritet.

Det vil formentlig indrømmes, at Statens Støtte bør ydes *dér, hvor den tiltrænges*, og en Førsteprioritet — ofte uden Kurstab i Sparekasser, Livsforsikringer etc. — kan altid skaffes, hvorimod det er Andenprioriteten, som det volder Vanskelighed at erholde. Vel er det en ubetinget Fordel for den enkelte Byggeforening at erholde en eneste samlet fordelagtig Prioritet af Staten; men naar det erindres, at Laanenes Meddelelse under de herskende Forhold, hvor ikke alle kvalificerede kan komme i Betragtning, er specielle Begunstigelser, synes der at være Mening i at halvere Begunstigelserne og saa til Gengæld fordele dem over et dobbelt Omraade.

Den eneste Indvending, som synes at have noget paa sig overfor Andenprioriteterne, er Statens *Sikkerhed*. Vel bliver Yderstegrænsen jo i alle Tilfælde den samme (i Lovforslaget $\frac{4}{5}$ af Ejendomsskylden), enten Staten anbringer Midler i 1ste eller 2den Prioritet, men det skal gerne paa Forhaand indrømmes, at en Samling Anden-